

تأثیر آموزش تاب آوری بر کاهش افسردگی بیماران مبتلا به بدشکلی ناشی از سوختگی

زهرة پارسا یکتا^۱، سمانه حقی^۲

۱-استاد تمام، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم پزشکی تهران

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم پزشکی تهران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش تاب آوری بر کاهش افسردگی بیماران مبتلا به بدشکلی ناشی از سوختگی انجام شد. روش پژوهش حاضر کارآزمایی بالینی با گروه کنترل در انتظار درمان است. از بین مراجعه کنندگان به درمانگاه بیمارستان سوانح و سوختگی ولایت شهرستان رشت در طی ۵ ماه تعداد ۶۰ نفر که دچار بدشکلی ناشی از سوختگی شده بودند به عنوان نمونه پژوهش و به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه آزمایش (۳۰) و در انتظار (۳۰) تقسیم شدند. بیماران پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (CD-RIS) و افسردگی بک ویرایش دوم (BDI-II) را قبل و بلافاصله بعد از اتمام مداخله در هر دو گروه تکمیل کردند. گروه آزمایشی، در کنار دریافت مراقبت معمول پزشکی به مدت دو ماه طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای و هفته ای یک جلسه تحت آموزش تاب آوری قرار گرفتند. داده ها با نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ و با استفاده از روش های آمار توصیفی و استنباطی تحلیل شدند. یافته های پژوهش بیانگر آن است که میانگین نمرات تاب آوری و افسردگی قبل از آموزش بیماران به ترتیب $63/40 \pm 10/59$ و $46/76 \pm 15/14$ بود که پس از اجرای آموزش به $70/23 \pm 7/02$ و $18/70 \pm 11/78$ رسید. با توجه به این یافته ها نتیجه گیری می شود، جلسات آموزش تاب آوری در کاهش علایم افسردگی بیماران مبتلا به بدشکلی ناشی از سوختگی مؤثر بوده و می تواند به عنوان یک روش درمانی در درمان افسردگی بیماران سوختگی مورد استفاده قرار گیرد.

واژه های کلیدی: تاب آوری، افسردگی، بدشکلی، سوختگی